

Obecní zpravodaj

2 Za rok vysadíme les

Na podzim se začne budovat nadregionální koridor, zjednodušeně „dlouhý les“

7 Abych tě lépe viděla...

Na pohádky, hry i práci. Obec investovala do nového osvětlení ve školce

12-13 Přehrádky pomohly

Přehrádky ještě před oficiálním dokončením zachránily obec před povodní

SLOVO STAROSTKY

Milí sousedé,
když jsme před rokem
vydávali první číslo
našeho zpravodaje,
nikdo z nás ještě ani
náznakem netušil, co
nás v roce 2020 čeká.

V době vydání druhého
čísla v dubnu už nám sice bylo jasné, že
COVID-19, který naše životy ovlivnil, není
žádná „chřipka“, ale tajně jsme doufali,
že v létě bude líp. Teď, když chystáme třetí
číslo, už naopak máme jistotu: Ten prevít,
který nás letos tak potrápil, tady s námi
zůstane i v roce 2021. A už všichni víme,
jak to naše životy ovlivní.

Nadějí zůstává očkování, ale všichni tuší-
me, že ten proces ještě nějaký čas potrvá.
S velkou pravděpodobností se neuskuteční
plesy, šibřinky, setkání seniorů ani další
zimní a jarní akce v uzavřených prostorách.
Tak to prostě je – a musíme to vydržet.

Musíme to vydržet, nosit roušky a chránit
naše seniory. Musíme to vydržet s nadějí,
že toho čínského (nebo odkud vlastně po-
chází...) draka příští rok přece jen porazíme
a jaro už bude alespoň trochu radostnější.

Vzpomínky na loňské radostné jaro nám
mohou dávat naději. Pamatujete, kolik se
nás sešlo při letošní první akci na Skale?
Byli tam i mnozí z vás, kteří běžně na tyto
akce nechodí. V očích většiny lidí jsem vi-
děla radost, že se můžeme zase všichni
společně sejít. Podobné to bylo i na dal-
ších akcích, které probíhaly celé léto až do
podzimního „lockdownu“.

Abychom to těšení až do jara vydrželi,
připravili jsme pro Vás rozšířené číslo
zpravodaje s fotoreportážemi ze všech
podařených akcí. Věřím, že při listování
zpravodajem přijdete na jiné myšlen-
ky, a při rozhovoru s paní Coufalovou si
uvědomíte, jak nicotné jsou naše útrapy
s Covidem proti tomu, co lidé zažívali ve
válce nebo po roce 1948.

Ráda bych poděkovala všem, díky kterým
současný stav zvládáme. Pracovníkům
obchodu a pošty, zaměstnancům obce,
panu doktorovi MUDr. Janu Smékalovi
a sestřičce Ivaně Řehulkové a vlastně
Vám všem, kteří chodíte do práce, učíte
při distanční výuce své ratolesti nebo se
staráte o své staré rodiče či prarodiče.

Tak se držíme a věřme, že bude líp!

Irena Blažková, starostka

Nadregionální biokoridor jižně od obce se začne budovat na podzim

V minulém zpravodaji jsme informovali o přípravě nadregionálního biokoridoru, který povede po hranicích Vincencova, Otaslavic a Dobrochova a samozřejmě naší obce. Cílem je vytvořit několikakilometrový zhruba 40 metrů široký pás lesa s mnoha výběžky do krajiny, který přirozeně zadrží vodu a zároveň vytvoří podmínky pro migraci zvířat i rostlin.

„Projekt je hotový, teď probíhají výběrová řízení. S realizací počítáme příští rok na podzim. Ve hře byl i jarní termín, ale nakonec jsme se přiklonili k podzimu, kdy je mnohem větší šance, že se vysazené dřeviny dobře uchyty,“ popisuje aktuální stav příprav starostka Irena Blažková.

Kolem části vesnice vznikne pás lesa

Náklady ve výši kolem 20 milionů kompletně uhradí stát, konkrétně Státní fond životního prostředí. „Částečně to ovlivní i hospodaření obce, protože náklady nám fond proplácí až zpětně. Jen na projekty už jsme dali z obecního rozpočtu kolem 800 tisíc, ale o ty peníze se nemusíme bát. Tato malá „půjčka“ státu je pro budoucnost naší obce tou nejlepší investicí,“ vysvětluje starostka.

PRO VČELAŘE I HOUBAŘE

Sázet se budou listnaté stromy, hlavně duby a buky, ale po konzultaci se včelaři také různé medonosné dřeviny. „Hodně mi záleželo na tom, aby byli u přípravy projektu i včelaři. Máme hodně včelařů a přitom málo stromů, na kterých by si včely pochutnaly,“ říká s úsměvem Irena Blažková.

A kdy se do nových lesíků poprvé vydáme na houby? To ještě chvíli potrvá, v první fázi se v biokoridoru počítá dokonce i se sekáním trávy, než stromy povyroste a zapojí se do krajiny. Ale do budoucna jistě vzniknou zajímavá místa, kam budeme vyrážet na procházky.

red

ÚSPĚCH V DOBROCHOVĚ

Naši kuchtíci uspěli hned dvakrát na tradiční soutěži Dobrochovský kotlík.

Druzí skončili Skaláci, třetí tým s názvem Vranovčáci.

Na fotce naši skvělí reprezentatni (zleva) Kamil Plišťák, Miroslav Drábek, Jaroslav Holub, Květoslav Hlavinka s vnučkou Vanesou

Kolik nás v obci žije? A kolik se narodilo dětí?

K 30. 10. 2020 žilo:

- v Kelčicích 307 obyvatel,
 - ve Vranovicích 291 obyvatel,
- celkem 598 obyvatel.

V roce 2020 se narodily 3 děti, z toho 2 děvčátka a 1 chlapec.
Do naší obce se k trvalému pobytu přihlásilo 10 občanů,
odhlásilo se 9 občanů a zemřelo 5 obyvatel.
Nejstaršími občany naší obce byla žena 93 let a muž 93 let.

Zpracovala: Jitka Páleníková

PŘEDČASNÝ DÁREK: Tašky na tříděný odpad

Pro všechny občany jsme přichystali už v listopadu netradiční dárek – tašky na tříděný odpad od společnosti EKO-KOM, našeho odběratele tříděného odpadu.

EKO-KOM je obci poskytl s výraznou slevou – za sadu tří tašek (plast, papír, sklo) obec zaplatila místo 150 Kč jen symbolických 30 korun a občanům je poskytla zdarma.

Třídění se stalo v posledních měsících ve Vranovicích i Kelčicích doslova hitem. Poté, co obec vybudovala podzemní kontejnery a zvýšila prostor pro tříděný odpad o 12 kubíků, zvýšila se produkce tříděného odpadu o 200 procent. Což znamená také nemalý přínos do společné obecní kasy.

„Dříve jsme za zpětný odběr dostávali kolem 40 až 50 tisíc ročně, letos se tato částka vyšplhá na 140 až 150 tisíc korun. Sice se nám o něco zvýšily náklady na dopravu, ale pořád je to hodně výhodné. A nejužasnější je to, že se plasty ani další odpady nepálí v kotlích a neleží v příkopu a na černých skládkách,“ říká starostka Irena Blažková.

VS

KULTURNÍ KOMISE HLÁSÍ

Milí vranovičtí

a kelčičtí, do tohoto čísla zpravodaje jsem pro Vás chystala reportáž z Prahy – a vy jste měli být její hlavní hrdinové! Poté, co se naše starostka stala poslankyní (jako první náhradnice vystřídala přerovského poslance Petra Vránu, který se vzdal mandátu – pozn. redakce), jsme totiž začali plánovat velký zájezd do Prahy. Chtěli jsme Vás vzít na vánoční trhy, prohlédnout si adventní Prahu a vyvrcholením by samozřejmě byla komentovaná prohlídka parlamentu s naší novou poslankyní. Ale Covid, ministr zdravotnictví i jeho PES byli proti. Tak uvidíme, třeba se nám tento letošní plán podaří uskutečnit napřesrok.

Jak už psala starostka, letos bylo akcí méně než obvykle, ale nakonec jich zas tak málo nebylo. S foťákem jsem navštívila všechny a musím říct, že pořadatelé – ať už šlo o hasiče, zahrádkáře nebo skaláky – se parádně vytáhli a na přípravě zábavy pro své sousedy si dali záležet. Za to jim patří palec nahoru od nás všech – musíme si uvědomit, že to dělají ve volném čase a bez nároku na finanční odměnu. Jedinou odměnou je pro ně naše spokojenost, úsměv a poděkování. Takže: DÍKY!

Speciální poděkování patří hasičům, kteří připravili soutěž pro celý region. Soutěžily děti, a to se počítá. Vždyť kolik dospělých si stěžuje, jak je naše mladá generace „k ničemu“ – a najednou k nám přijely desítky nebo vlastně stovky dětí, na kterých bylo vidět, že je rozhodně baví i jiné věci než internet. Stačí jen dát jim šanci.

Ráda bych proto poděkovala všem, kteří se do přípravy dětské soutěže zapojili. Rozhodně nešlo jen o hasiče, akce byla tak organizačně náročná, že potřebovali i spoustu dalších pomocníků. Josef Lepařík dal dohromady skvělý tým a zajistil tím nejen bezvadnou akci, ale i výbornou pověst naší obce široko daleko.

Na závěr: Víte, jaká „kultura“ nás čeká letos na jaře? Sčítání lidu! Představovali byste si asi něco atraktivnějšího, ale na sčítání prosím myslete. Minimálně proto, že za neúčast hrozí vysoké pokuty. (Podrobnosti o Sčítání lidu 2021 najdete na straně 27.)

Lenka Hrudová
předsdkyně kulturní komise

AKTUÁLNÍ ZPRÁVY Z OBCE

U TOMA BUDE NABÍJEČKA NA KOLA

Na jaře vyrostle vedle restaurace U Toma solární dobíjecí stojan na elektrokola. Obec za něj zaplatí necelých 120 tisíc, 80 procent z této částky dostane jako dotaci od Státního zemědělského intervenčního fondu.

JAK S CYKLOSTEZKOU?

Cyklostezka mezi Dobrochovem, Vranovicemi – Kelčicemi, Výšovicemi a Vřesovicemi už dostává konkrétní obrysy. Projekt zhruba osmikilometrové trasy vhodný i pro koloběžkáře nebo vyznavače in-line bruslí se právě dokončuje, aby se stihl lednový termín podávání žádosti na Státní fond dopravní infrastruktury.

OBCENÍ ROZPOČET ZCHUDNE

Vzhledem k aktuálnímu vývoji státního rozpočtu a současné koronavirové situaci se musí na hubenější roky připravit i obecní rozpočet. Letos dostane obec od státu zhruba o 12-13 procent méně než před rokem a vyhlídky na příští rok nejsou o moc příznivější.

Důležité záležitosti to nijak neohrozí, obec bude dál financovat školku, veřejné

osvětlení, odpady, poštu a nutné opravy, v dalších oblastech ale musí šetřit. „Navíc splácíme úvěr za čistírnu odpadních vod a revitalizaci Kelčic, to jsou výdaje, se kterými musíme počítat,“ vysvětluje starostka Irena Blažková.

Obec se proto zaměří na získávání dotací i na úspory. Letos třeba ušetří za novoročenky, které si vždy nechávala vyrábět u agentury, tentokrát je připravila zastupitelka a předsdkyně kulturní komise Lenka Hrudová.

„Ušetříme tím sice jen pár tisíc, ale každá koruna se počítá. A věřím, že novoročenky se budou občanům líbit možná ještě více, protože je Lenka chystala s láskou,“ dodává starostka.

KONEC PATÁLÍ S ÚZEMNÍM PLÁNEM

Ne v červnu, jak bylo původně v plánu, ale až v prosinci. Územní plán důležitý pro další rozvoj obce budou zastupitelé kvůli zpoždění způsobeném koronavirovými prodávami schvalovat na svém prosincovém jednání těsně před vánočními svátky. Na program mají také projednávání a schvalování rozpočtu.

red

Mohli sme si nechat jenom slepice a prase,

vzpomíná nejstarší občanka Vranovic-Kelčic Marie Coufalová (narozena 7. 10. 1927) na padesátá léta minulého století, kdy její rodině komunisti zabavili skoro celé hospodářství, na kterém stála obživa rodiny. Dvakrát byla blízko smrti, dnes je ale čiperná, vyšívá a háčkuje, chodí do kostela i na obecní akce a čte Katolické noviny. A vyprávění o svém životě začíná slovy: „To bylo všechno dobré.“

Jaká je vaše první velká vzpomínka z dětství?

Nejvíc si pamatuju ten osmatřicátý rok, jak byla mobilizace a tatínek odvedle na vojnu. Maminka zůstala na hospodářství sama a já sem ji jako desetiletý děcko musela všechno pomáhat. To bylo těžký. Nejhorší byla práce na poli, musela sem vodit koňa, když se dělale brambore. A pak one-mocněla i ona a to bylo ještě horší, starala sem se o hospodářství. Než sem šla do školy, musela sem vidlama naházet dobetko krmení a po škole zase práca.

Jak jste to zvládala?

Práca mně nevalila, ale staly se aj horší věci. Jednoho dňa začalo hořet u sóseda – shořela jim celá střecha. My sme měli na dvoře navožené otypke z lesa, tak nikdo nevěděl, co polévat dřív, jestle barák nebo dřeva. Naštěstí bel krásné den a plamen šlehal do vrchu, takže shořela jen střecha od sóseda, jinak nic. Ale belo to takové strašidelné pro nás děcka, tak nás maminka zavedla naproti k Valentům, abysme to neviděle.

A jak jste prožila další válečné roky?

Po třištvtřte roku se tatínek vrátil, když naši ode-vzdali hranice, tak už belo lepší. Když šla fronta, tak u nás byli Němci, na dvoře měli vojenské kuchyň a v zahradě tanky. Většinou to byli maďarští vojáci, akorát tam byl jeden poněmčenej Čech.

Nebáli jste se?

To byli strašně slušní chlapci, každé měl na krku medailonek Panenky Marie. Ale pak přišli Rusi, ti mněli na našem dvoře koně a nebyli tak dobří. To už mi bylo přes 15 let, tak mně tatínek vzal a zavedl schovat se k Valentům.

ŠVADLENOU NA DRUHÝ POKUS

To už jste měla věk jít někam do učení... Jak to v té době probíhalo?

Já sem se chtěla jít učit švadlenó, ale tatínek řekl: Nikde nepudeš, to bys musela jít do Německa. Ale kdo byl v zemědělství, tak do Německa nemusel. Tak eště přepachtovali víc pola a zůstala sem doma. Ráda sem pracovala s dobyt看, bavilo mně to, ale šití bylo lepší.

Ale k vytouženému šití jste se nakonec přece jen dostala...

Po válce sem přes zimu chodila do Prostějova do rodinné dvouleté školy, tam sem se naučila šit a dělat ruční práce. To mi zostalo dodneška. Já sem ušila všechno – kabát, bundu, kalhote pánsky i dámsky, šate, svatební šate, svatební košile klukům. Ale všechno pro rodinu, na víc nebel čas.

V kolika letech jste šila naposledy?

Ja eště šiju! Ale enom na šicím stroji, na ruční šití už mám špatné prste, ta jehla už mi padá. Ruční práce mě bavijó pořád. Pustím si televizi a háčkuju.

Vraťme se ještě zpátky k vašim vzpomínkám z mladých let.

To bylo krásný. Každý den po osmé hodině sme měli kluci i děvčata sraz a chodile sme po dědině, děvčata šle vpředu, chlapci vzadu a zpívalale sme. Nebo sme seděli pod kaštanama naproti hospodě, hospodské donesl harmoniko a zpívalo se, až do desíti hodin. Přešle tam děvčeke aj pacholci. To bylo takový pěkný, všeci dohromade a zpívalale sme písničky. Bylo to kamarádství, to teď není. Kdepák.

Byla taková atmosféra i mezi dospělými?

Tatínek byl taky hasičem a oni hrále divadla v hospodě. Nebo ostatke kdež bele, tož to taky chodile s medvědem po dědině. Pak to předal tatínek mladšímu velitelovi a postupně se všechno skazelo.

Jak jste se poznali s manželem?

On býval navrchu v dědině, já dole. Tak si mě vyhlídl a hlídal, byl o šest let starší. Mně se líbil a tak v dubnu v roku 1948 byla svatba. Eště se několik měsíců muselo kópit, abych byla plnoletá. (Pozn. red.: plnoletost tehdy byla ve 21 letech.)

Kolik taková plnoletost stála?

Platilo se za každý měsíc. Ale tu cifru už si nepamatuju, to platili naši. (směje se)

KOMUNISTICKÉ ROŠÁDY

A začal všední život. Bylo to v té době oproti dnešku těžké?

Ten dům, kde teď sedíme, byl staré vepřovické domeček, tak sme s manželem začali stavět a celý dům sme předělali. Neměli sme moc peněz, ale bylo to všechno pěkný. Měla sem dobytek ráda, prácu taky. Kdyby nebylo těch komunistů a teho utlačování, hned bych se k tomu vrátila. Po práci byla aj zábava. Dřív béval plný kostel, Boží tělo s muzikó po dědině, to bylo moc pěkný. Ale ti komunisti to všechno skazele.

Dotkl se převrat po roce 1948 i vaší rodiny?

To vite že jo. Když začali, posbírali nám majetek, koně, krávy. Měli sme na dvoře velkó mašinu na mláčení obilí a chyběl nám eště den nebo dva na oves, ten se mlátíval naposledu. A v tom přišli tři páni a že si dó pro mašinu. Tatínek prosil, aby nám ji nechali do neděle, že domlátíme a pak ať si ju vemou. Ale oni nechtěli ani slyšet: Hned! Tak se naši chlapi nebránili. Už bylo na obci slyšet, že tam zavřele někoho, tam iného, tak než se nechat zavřít, ať si to radši vezmou. A představte si – na Vincencově stála mašina celé téden a nic se nemlátilo. Co naděláte – než pozbět chlapa, tak radši ať si vezmó mlátíčku.

Vnučky Alinka a Šárka jako dárek k narozeninám

No a pak posbírali všecko – dva koně, štere kráve a jalovicu, pozemky, pola... Za zahradó udělale salaš, tam dale osmdesát béků a musela sem jít do družstva. Mohli sme si nechat jenom slepice a prase.

Jak ta situace dopadla na děti?

Dceru sme dali na školu do Kroměříže, ona chtěla pracovat s děckama, tak vystudovala a celý život dělala vychovatelku ve škole. A syn strašně básnil, že bude automechanikem. Jenže to už nešlo, z každé rodiny muselo jedno děcko do družstva. Ale řekli mi, že zrovna ten rok mohli jít kluci na automechanika aji přes družstvo. Tak sem šla za tatínkem: Tati, řeknite předsedovi, jestli by to nešlo... Předseda ráno sedl do auta, jel se do Prostějova zeptat a byla to pravda, tak ho na tu školu pustili, ale museli

sme podepsat, že pak pude do družstva a nesmí dva roky odejít nikde jinde. A on tam nakonec zůstal celé život, aji manžel. Ten jezdil až do důchodu s traktorem. Druhý syn se vyučil a pracoval v oboru až do důchodu.

TĚŽKÉ CHVÍLE

Zatímco jste se starala o rodinu a děti, přišly těžké chvíle i na vás...

V pětadvaceti sem ochrnula po operaci slepého střeva a osm neděl sem byla na klinice. Primář tehdá tatovi řekl, že když mě nepomůžou do tédňa, tak zstanu do smrti ležák. Ale pomohli mně, tak sem se vrátila.

Ale to nebyla poslední rána.

V šestatřiceti sem onemocněla otravou od zuba a prodělala sem zánět myokardu.

Od zuba vám onemocnělo srdíčko?

Ano, dostala sem do zuba infekci a od toho otravu krve. Odvezli mě do Olomouce, kde jsem strávila třičtvrtě roku.

To už byl snad konec všech zdravotních patálií...

Kdepak... V sedmdesáti letech sem byla na operaci se žlučníkem, pak na operaci s játrama a v devadesáti na operaci s očima. Manžel to se mnou neměl lehký, ale byl to moc hodný chlap a všecko zastal. A děkuju Panence Marii, že mně pomohla.

Paní starostka mi říkala, že dodnes chodíte do kostela.

Chodím každé tédeň. Byli sme k tomu vedeni od maminky i od tatínka, já jsem ráda chodila. Měla sem Panenku Marii ráda od děcka, tak mě pak chránila celý život.

Marie Coufalová je stále čiperná - vyšívá, háčkuje, chodí do kostela...

Myslíte, že vám opravdu pomohla?

Víte, my sme se měli rádi s manželem, mám hodný děti a vnučata a teď už i pravnoučata. Jenže život bel těžké, do toho přišli nemoci. Ale opora

Recept Marie Coufalové na zázračné vařené víno, které pomáhá na srdíčko

Co potřebujeme:

- 1 litr vína
- 30 dkg květového medu
- 19 stonků petržele
- 2 lžičky vinného octa

Postup:

Víno svaříme asi 10 minut s vinným octem a stonky petržele, pak přidáme med, vaříme ještě 4 minuty a teplé nalijeme do sklenek.

v Pána Boha, ta je velká. Proto sem vždycky vedla děcka taky, aby věřily v Pána Boha.

KOMUNISTI VŠECHNO ZNIČILI

Pojďme pryč od nemocí a problémů. Co vaše hezké vzpomínky z dospělého života?

Za družstva se jezdilo na zájezdy – byli sme v Karlových Varech, Mariánských Lázních, v Tatrách. Ale nejkrásnější byl zájezd do Polska, jeli sme do Osvětimi a pak sme byli v Solněch dolech. Ta krása hluboko pod zemí, Poslední večere páně a lustry z té sole. To člověkoví z paměti nevypadne.

Pak přišel rok 1989 a změna režimu.

Byla sem ráda, že komunisti skončili. Všecko zakazovali, kontrolovali vás, jestli chodíte do kostela, jestli chodíjí děcka do kostela. To nebylo dobrý. A všecko zničili, všecko zkazili, takovy ty oslavy, co bévale za nás.

Takže jste spokojená, jak to teď u nás vypadá?

O politiku už se nestarám. Ale u nás je vidět, že vesnica je pěkná. Třeba když jedeme kolem kulturního, kde je dneska hospoda U Toma. Je to tam moc pěkný, hřiště pro děti, prolézačky. Aj jinde je to hezký, to za nás nebévalo. Paní starostka se stará. A bývají aj hezké akce pro lidi.

Ještě na některé chodíte?

Zrovna teďka sme dostali lístek, že letos nebude setkání důchodců, že nám to pokazil ten koronavirus. To je škoda, já chodím všude. Třeba zahrádkaři se dost starají, dělají stavění máje, kácení máje, u toho je vždycky nějaká besídka. Vloni dělali besídku o třech prasátkách, to bylo srandovní. Na Vánoce dělají té věnce, před Velikonocemi zas malují vajíčka. Tam chodím ráda.

KORONAVIRU SE NEBOJÍ

Letošní rok nám trochu pokazil koronavirus.

Bojíte se?

Já nevěřím, že bych to mohla dostat. Už sem toho přežila tolik, tak si na mně nějaký koronavirus nepřinde. Nikde nechodím, dcerka mě nakopí. Akorát mám kamarádku, ta už má taky devadesát, tak tam zandu v nedělu. A v kostele je nás včelka pět nebo nejvýš deset.

Slyšel jsem, že užíváte i nějaké přírodní produkty?

Samé bylinky. Mám o tom knížky. Dříve jsem si je pěstovala a sušila, dnes se dají už i koupit. Bylinky mě zachránily život.

Já myslel, že na Hané se kurýrujete hlavně slivovicí?

Já ne. Já věřím bylinkám. Místo štamprle si dávám čaj. A na srdéčko, když mně je těžko, si dávám jako lék vařené víno.

To si vaříte sama?

Ano, sama! Ale nesmí se to pít po skleničkách, jenom jako lék. Stačí lžička a hned je mi lépe.

VZPOMÍNKA NA MANŽELA

Jak vás tak poslouchám, za svůj požehnaný věk vděčíte Pánu Bohu, bylinkám a...

...a hlavně manželovi, Ladislav se jmenoval. On byl strašně hodný. Celý život byl zdravý a já nemocná sem ho nakonec o 20 let přežila.

Manžel teď odpočívá na druhém břehu, ale vy máte pořád spoustu radosti.

Mám už osm pravnoučat a sme velká šťastná rodina. Nejkrásnější dárek sem dostala před rokem na dvaadvadesáté narozeniny. Vnučce se narodila dvojčátka Alička a Šárinka – přesně na mé narozeniny 7. října. To mě udělalo velkou radost!

Vladislav Sobol

Pestrý podzim ve školce

V tomto mimořádném období jsme hned od prvního dne nového školního roku zavedli zvýšená hygienická opatření, tedy především pravidlo 3R. Zároveň jsme zpřísnili desinfekční a hygienická opatření ve všech prostorách mateřské školy. Chtěla bych poděkovat paní Marcelle Jurečkové, která má dodržování těchto pravidel na starost.

Na první školní den jsme pozvali maňáskové divadlo paní Marie Janečkové. Představení obsahovalo tři krátké pohádky, které děti velice zaujaly a soustředěně sledovaly děj. Hezké na tom bylo, že se tento zájem týkal i dětí, pro které byl tento den opravdu prvním dnem v mateřské škole.

SE SOKOLEM KE ZDATNOSTI DĚTÍ

Na konci loňského roku získaly všechny děti medaile a diplomy z projektu České obce sokolské, kterého jsme se zúčastnili loni. Jde o projekt Se Sokolem do života, který u dětí rozvíjí pohyb, obratnost, zručnost, schopnost zdolávání překážek a radost

z toho, že to zvládnou samy. Letos jsme se tedy zapojili do dalšího, již pátého ročníku tohoto sokolského projektu.

Na začátku října přijelo do školky sférické kino. Jedná se o nafukovací stan, který byl přes půl třídy, ve kterém se promítaly filmy o vesmíru a také pohádky na přání. Pro děti to bylo něco nového a zajímavého.

UČÍME DĚTI VÁŽIT SI PŘÍRODY

Další podzimní akcí byl ekologický výukový projekt Den vody. Celý den byl zaměřen na vodu kolem nás. Děti se dozvěděly, kde se voda bere, jak můžeme vodou šetřit... Zažily den plný přírodovědných, rytmických, vý-

tvárných, pohybových a relaxačních aktivit.

Následoval Halloween, který jsme si užili se soutěžími a tanci. Samozřejmě by to nešlo bez vydlabání a vyřezání strašidelné dýně, do kterého se zapojily všechny děti.

Ráda bych se také zmínila o screeningovém vyšetření zraku v rámci projektu „Koukají na nás správně?“ a o logopedickém vyšetření, které proběhlo začátkem listopadu.

Za vše, co můžeme pro děti připravit, bych ráda poděkovala paní starostce Ireně Blažkové, paní účetní Jitce Páleníkové a také obecnímu zastupitelstvu. Děkuji za jejich podporu, vstřícnost a spolupráci.

Jana Dostálová, ředitelka školky

První den a napínavé maňáskové divadlo

Celý den jsme prožili s vodou

Strašidelný a soutěživý halloween

Na hry i tvoření teď prckové lépe uvidí

Ve školce proběhla v režii společnosti ESYST výměna všech svítidel ve společných prostorách

„Původní svítidla již nebyla v dobrém stavu, navíc už nesplňovala potřebné parametry po stránce designu ani kvality osvětlení. Všechna svítidla, která jsme instalovali, jsou kvalitní a ideální pro dané prostory. Věřím, že to ocení učitelky a hlavně děti, které budou mít při práci i hraní her kvalitnější osvětlení a nebudou trápit své oči,“ řekl obchodní zástupce firmy Lukáš Kočajnar.

Jeho kolegové, kteří světla instalovali, dnes vzpomínají na příjemnou paní ředitelku, která jim s radostí se vším pomohla a vyšla vstříc.

red

Za nové osvětlení všech společných prostor ve školce zaplatila obec 30 tisíc korun

MATEŘSKÁ
ŠKOLA

SKALÁCI

Zahájení sezóny na Skale

První společné chvíle po „lockdownu“ si užívali teenageři...

...malé děti...

...i dospělí

„Teď si to užijeme!“ říká František Piňos

Cyklovýlet Předinou

Na kolech kolem Přediny se vypravil Pavel Soldán s vnučkou...

...manželé Melkovi s dětmi i mnoho dalších rodin

Starostka s Bobem Vémolou

V každé vesnici se zastavujeme na „něco dobrého“. Za naši obec připravila pro účastníky cyklovýletu úžasné občerstvení Maruška Grussmannová. Děkujeme!

Sedm trpaslíků proti koruně

Trpaslíkům se do kácení evidentně moc nechtělo. Rejpal spal...

...a Prófa, Stydlin i Štísko se věnovali jiným činnostem. Ale nakonec to zvládli!

A když zvládli trpaslíci „sundat“ májku...

...mohly na Salaši začít soutěže pro děti i posezení pro dospělé

Skalácká vařečka

SKALÁCI

Mira Drábek a Kamil Plišťák z vítězného týmu

Tým Jany Grydilové skončil druhý

4. místo obsadil tým Lenky Ošťádalové z Kelčic

Porota: Dalibor a Karel Kučerovi s Jaroslavem Holubem

Pobavit se přišli i naši senioři: pan Punčochář, paní Ošťádalová, paní Valentová, pan Drábek s manželkou a paní Daňková

Přehrádky a biocentrum zachránily Vranovice

Společné úsilí obce a státu při ochraně prvního ovoce. Přehrádky společně zachytily přívalový déšť, který by je domů, ne-li celou náves a okolí.

„Bylo to rychlé a intenzivní. Během čtyř nebo pěti hodin nad námi prošlo několik bouřek, každá z jiné strany,“ vzpomíná starostka Irena Blažková.

PŘEHRÁDKY PŘED DOKONČENÍM, PŘESTO ZAFUNGOVALY

Obnova přehrádek, které v té době ještě nebyly kompletně dokončené, ale přesto zafungovaly na jedničku, byla v režii prostějovské pobočky Krajského pozemkového úřadu pro Olomoucký kraj. Těžištěm stavby byla kompletní rekonstrukce stávající průtočné víceúčelové vodní nádrže se zemní hrází o délce 25 metrů, včetně kompletního odbahnění prostoru zátopy. Nádrž je nově vybavena spodní výpustí a požerákem, které jsou navrženy tak, aby při průchodu povodně převáděly do území pod hrází nejvýše neškodný odtok až do dosažení kóty hladiny v nádrži na hraně bezpečnostního přelivu. Součástí stavby byla i výsadba 82 stromů a 214 keřů.

Kompletní náklady stavby ve výši přes 7,4 mil. Kč financoval stát a Evropská unie prostřednictvím Programu rozvoje venkova.

V souvislosti s ochranou před povodněmi je důležité i navazující Lokální biocentrum Vranovice, které vybudovala obec

Biocentrum Vranovice před povodní

Biocentrum naší dědiny před povodní přineslo
s lokálním biocentrem Vranovice
ště vloni ohrozil minimálně několik

za téměř 1,5 milionu korun s využitím
dotace z Operačního programu Životní
prostředí.

PRACOVAT SPOLEČNĚ MÁ SMYSL

„Realizace první etapy plánu společných
zařízení v katastrálním území Vranovice
vytvořila důležitý polyfunkční krajino-
tvorný prvek s funkcí vodohospodářskou,
protierozní a ekologickou. Soubor opat-
ření realizovaných pobočkou Prostějov a
obcí Vranovice-Kelčice by měl v případě
povodně zadržet až 70letou vodu a ochrá-
nit zastavěnou část obce Vranovice před
zatopením,“ říká při hodnocení společných
aktivit obce a státu Jiří Koudelka, vedoucí
prostějovské pobočky Státního pozemkové-
ho úřadu a těší se, že na přehrádky
a dobrochovské biocentrum budou
navazovat další projekty.

Spolu s dalšími obcemi totiž Vranovice-
Kelčice vybudují nadregionální biokoridor,
jehož cílem bude také - mimo jiné - zadr-
žování vody v krajině (píšeme o něm na
str. 2), kromě toho se chystá i nové
Biocentrum Kelčice, které bude zahrnovat
několik mokřadů.

VS

**STÁTNÍ
POZEMKOVÝ
ÚŘAD**

Šéfka vranovických zahrádkářů Ivana Hasalová: Šlechtila jsem hrách, teď hledám mladé zahrádkáře

Předsedkyni základní organizace Českého zahrádkářského svazu Vranovice-Kelčice zná většina místních jako pořadatelku společenských akcí a ženu, která stojí za přerodem Salaše z odchovny mladého dobytka na místo, kam je dnes radost přijít. Málokdo ale ví, že se skoro 30 let věnovala šlechtění hrachu. Povídali jsme si proto nejen o zahrádkářích, ale i o hrachu a plánu, jak z dnešních dětí vychovat pokračovatele zahrádkářských tradic ve Vranovicích.

Jak jste se dostala k zahradničení a zahrádkářům?

Upřímně? Po haluzi. Začalo to už v dětství, jako malou holku z města mě to táhlo k přírodě. Pocházím z rodiny, kde oba rodiče učili na zemědělské škole v Brně a já jsem už na základní škole toužila po práci se zvířaty. Samozřejmě nejlépe v cirkuse nebo v zoologické zahradě (smích). Realita ale byla trochu jiná – nastoupila jsem na zahradnický učňák, pak pokračovala přes střední školu zahradnickou v Brně-Bohunicích na Vysokou školu zemědělskou a stal se ze mě vystudovaný agronom.

ŽIVOT S HRACHEM

Co takový agronom dělá?

Shodou náhod jsem se dostala do semenářského podniku Semo Smržice, kde jsem pracovala vlastně celý život a většinu toho času na úseku šlechtění hrachu.

Takže jste svůj profesní život prožila s hrachem?

Dá se to tak říct (úsmev). Měla jsem na co navazovat, přede mnou tam pracoval velice zkušený a šikovný šlechtitel Jan Losík a ještě před ním Jaroslav Spurný, kteří ve Smržicích položili základy šlechtění zahradního hrachu.

Asi málokdo si dokáže představit, co práce šlechtitele obnáší.

Věnovala jsem šlechtění skoro třicet let,

ZAHRÁDKÁŘI

VRANOVICE KELČICE

takže je těžké to popsat jednou větou. Laicky řečeno: základem je trh – protože není problém vyšlechtit a vyrobit, ale prodat, tak musíte vědět po čem je poptávka. Vytipujete si vhodné odrůdy, nakřížíte je, přesejete a pak čekáte, co z toho „vyleze“. Pozorujete, jaké má nová odrůda vlastnosti, jestli je zdravá, výnosná a navíc by měla být i chutná a pro spotřebitele atraktivní. Výsledky své práce nevidíte hned, je to běh na dlouhou trať.

Takže pěstování hrachu je vlastně docela velká věda a kumšt.

Když si člověk koupí semena nebo zmražený hrášek v obchodě, vůbec si nedokáže představit, kolik lidí se na tom výsledku podílelo. V republice funguje Asociace pěstitelů a zpracovatelů luskovin, kde jsou odborníci na luskoviny z celé republiky. Jednou za rok jsme se sjeli do Šumperka, nejdříve si trochu postěžovali na dotační podmínky a zemědělskou politiku u nás, ale hlavně se tato setkání využívala pro výměnu zkušeností a nových poznatků v oboru.

Vypěstovala jste nějaké vlastní odrůdy?

Ano, vždyť to byla moje práce. Stojím za devíti

novými odrůdami hrachu a dvěma odrůdami fazole. Některé z nich teď Semo prodává po celém světě – od Turecka až po Pákistán.

A pojmenovala jste některé z nich?

Jako že by se jmenovaly po mně? To můžou až moji nástupci (smích).

Prozradíte nám jako odbornice, proč bychom měli hrášek jíst?

Většina lidí ví, že hrách má – jako každá zelenina – spoustu důležitých vitamínů. Ale málokdo tuší, že obsahuje taky vlákninu, kterou člověk potřebuje k dobrému trávení. Navíc je v něm takzvaný rezistentní škrob. Ten člověk nestráví celý, ale projde trávicím traktem a opravdu důkladně ho vyčistí.

Máte hrách ráda, nebo se vám po tolika letech už spíše protiví?

Chutná mi moc! Většinou si ho zamrazím a pak celý rok používám jako přílohu. A taky zelené fazolky. U nás je tradice pěstovat fazole spíše takzvaně na sucho na fazolovou polévku. Fazolka na zeleno tady zas až tak moc nefrčí, přitom je výborná nejenom jako příloha, ale dají se z ní udělat i výborné saláty.

Moc akcí letos zahrádkáři nestihli, ale zůstanou legendární. Třeba „tajná“ stavba májky nebo oprava mostku přes Kelčický potok

„Jeden týden v roce máme nejkrásnější dům v dědině. A pak to listí několik týdnů uklízíme...”

CO DĚLAJÍ ZAHŘÁDKÁŘI

Od hrachu k zahrádkářům už asi nebyla tak dlouhá cesta.

K vranovickým zahrádkářům mě dotáhl manžel. Ten pak ale vystoupil, protože jsme se doma stále hádali (smích). Zahrádkáři jsou v obci od roku 1963, v devadesátých letech členů ubývalo a činnost stagnovala. Když kolem roku 2000 vstoupili do organizace mladší členové, vlastně se v obci nic moc nedělo, v podstatě jsme tak pořádáním akcí pro veřejnost určitým způsobem suplovali kulturu.

Já jsem si představoval, že zahrádkáři si vyměňují semínka a radí se, jak pěstovat kytky.

Tak to funguje hlavně u starších zahrádkářů, kteří to mají v krvi. Naše organizace se dost vymyká, máme oproti ostatním docela nízký věkový průměr, takže té zahradničení se moc nevěnujeme a více se zaměřujeme na společenské akce. Zahradničení u nás probíhá spíše neformálně, my „baby“ si vyměňujeme kytky a věnujeme se tomu, co nás baví. To jsou akce typu Vánoční a Velikonoční tvořivé dílny, které mají v obci velký ohlas. Chlapi to berou přes výměnu zkušeností kolem slivovice nebo si pomáhají s technikou a s postřiky.

KDYŽ ZAÚTOČIL KORONAVIRUS

Tak pojďme k akcím, které pořádáte. Jak je letos ovlivnil koronavirus?

Na začátku roku jsme stihli akorát udělat výroční schůzi, v únoru jsme uspořádali tradiční Vranovskou štamprlu a tím to vlastně skončilo. Velikonoční tvoření už odpadlo, stejně jako jarní brigády, které jsme chystali. Ale i přes zákaz „srocování“ se nám podařila akce májka – chlapi se domluvili, dovezli strom z lesa a májku postavili. Májka pak na návsi stála a stála... až do konce června, kdy už bylo všechno volnější a mohli jsme uspořádat kácení máje s programem na návsi i dětský den. Soutěže a vůbec program našich kulturních akcí chystá Honza Chytil a Alois Svoboda. Oba mají neotřelé nápady, které dokážou za podpory ostatních členů dotáhnout do konce.

Po prázdninách jsme ještě stihli uspořádat Předhodové posezení a obnovit lávku přes potok u Salaše, pak už začalo zase přituhovat a další akce jsme museli zrušit.

Neříkáte si v tu chvíli: To je fajn, budu v klidu doma a nemusím nic organizovat...? Někdy takové myšlenky mám, ale na druhou stranu vím, že lidi na naše akce čekají a mají radost, když se mohou setkat a pobavit se sousedy. Akce jsou fajn, vždy jsou

to ale nervy, aby všechno klaplo. Je nás „pět a půl“, dohromady 28, ale ne všichni se aktivně zapojují. A když přijde půlka dědiny i přespolní, tak je práce opravdu hodně. Musíme obsadit občerstvení a zajistit všechno, co k tomu patří. Když ještě chystáme soutěže pro děti, pak se musíme obracet na nečleny, na kamarády a přátele, kteří jsou ochotní nám pomoci. Bez toho by se to nedalo udělat. Takže tímto bych ráda poděkovala všem členům a jejich rodinám, přátelům a kamarádům, kteří se na práci naší organizace podílejí. Poděkování patří také vedení obce, které nás v naší činnosti podporuje.

Na vaše akce chodí i spousta dětí. Možná z nich vyrostou noví aktivní zahrádkáři?

To bych měla radost. Všechno hodně záleží na rodičích, jak to pojmu, děti v podstatě kopírují své vzory. Ale je fakt, že když na našich akcích vidím radost v očích dětí, říkám si, že za námi třeba jednou přijdou. Už teď chodí s rodiči, ti větší i sami, na tvořivé dílny. Teď k nám navíc mají blíž díky workoutovému hřišti, které obec vybudovala kousek od Salaše. Věčně je tam dost dětí i teenagerů, i dospěláci si tam občas chodí zacvičit. Takže děcka při zábavě vidí, že se u nás na Salaši něco děje a třeba je to naláká.

ZE ZAHŘÁDKÁŘKY FUNKCIONÁŘKOU

Když jsem si vás před naším setkáním „lustroval“, zjistil jsem, že působíte v územním sdružení svazu zahrádkářů v Prostějově.

Tam mě zlaneřili před necelými dvěma roky, když jsem odešla do důchodu. A dokonce mě zvolili předsedkyní.

Co taková okresní organizace dělá?

O naší činnosti se můžete informovat na webových stránkách:

zahratkari.cz/us/Prostějov

Hlavně pomáháme organizacím v okrese Prostějov, aby měly co nejméně problémů se stále více bující administrativou a podporujeme je v jejich činnosti. Pořádáme degustace jablek, letos i brambor a jednou za dva roky organizujeme okresní zahrádkářskou

výstavu. V sídle územní rady v Prostějově na Daliborce 3 máme také každou středu poradnu pro veřejnost. A dalším naším cílem je snaha vést děti k přírodě.

Jak to mohou zahrádkáři udělat? Dnešní facebooková generace vás musí brát jako lidi z jiné galaxie, kteří okopávají své sazenice rajčátek.

To byste se divil! Pořádáme několik soutěží, třeba Mladého zahrádkáře nebo soutěž ve floristice, a děti o ně mají zájem. Základní kola probíhají ve školách, nejlepší postoupí do okresu a pak na celostátní kolo, které se ale letos zrušilo. Zájem byl velký, všichni byli natěšení, že se konečně něco koná.

Každý si ze svých školních let asi vybavuje, jak probíhá například matematická

olympiáda. Ale jak soutěží zahrádkáři?

Vysadí semínko...

...že bychom vytahovali očima, komu nejlépe vyroste? (směje se) To ne, je to spíše odborné, od testu až po poznávačku květín, stromů a zeleniny. Je to vlastně rozšíření školní výuky trochu jinou formou. Snažíme se soutěž vždycky připravit atraktivně, aby děti bavila, a navíc pro ně máme hezké ceny. Třeba ze soutěživých vyrostou další zahrádkáři...

O KOVÁŘOVĚ KOBYLE

A teď z okresu zpátky na vaši zahrádku.

Čím se šéfka zahrádkářů může pochlubit?

Kovářovic kobyla chodí bosa. Moje zahrada je na jaře krásná, pak přijde dovolená, a když se vrátím, můžu vzít kosu a začít to rychtovat.

Velká proměna interiéru Salaše: za klubovnu jsou nové toalety a zázemí pro pořádání akcí

Tak se pochlubte...

Máme skleník a fóliovník, takže v sezóně se zaměřuji hlavně na papriky, rajčata, fazole – a samozřejmě hrášek. To „umím“ a těší mě to. A samozřejmě květiny, od sněženek po podzimní astry a jiřiny. Abychom byli jako rodina do určité míry soběstační, a také jsem ráda „když vím, co jím“, tak pěstujeme brambory, pro králíky krmnou řepu... Kromě zeleniny máme i ovocné stromy, samozřejmě švestky, ty jsou důležité, a taky ořešák, který nám téměř pravidelně na jaře zmrzne. Náš dům je bohužel v takové zvláštní mrazové kotlince – když je v dědině kolem nuly, tak si můžeme být jisti, že u nás už mrzne.

Vladislav Sobol

JAK VZNIKLA Z CHLÉVA SALAŠ?

Dnešní Salaš byla ještě před 15 lety odchovnou mladého dobytka, byly to vlastně chlévy. Areál užívali chovatelé drobného zvířectva a po svém zániku ho postoupili obci. Zahrádkářům se přitom hodil jako ulitý – dlouho hledali místo, kde by mohli skladovat lavičky, stoly a další vybavení potřebné k akcím pro veřejnost, které dříve dělali nad starou školou. Bylo to vždycky velké stěhování. Když je potřeť vyplavil déšť, hledali řešení: Buď postavit u školy boudu, nebo opravit Salaš. Rozhodli se pro Salaš, kterou jim obec pronajala. Podařilo se jim získat dotaci a dát do pořádku klubovnu – od zateplení střechy až po nové rozvody elektřiny.

Užitné prostory Salaše se postupně rozšiřovaly, zahrádkáři vybudovali sociální zařízení a zpevnili plochu, kde vzniklo další potřebné zázemí pro akce.

„Chlapi tam už víc než deset let nechávají svůj volný čas a energii, udělali tam opravdu hodně práce. Obec nám teď klubovnu zateplila, máme novou izolaci i omítku. Ale práce je tam ještě na hodně dalších let – nad hlavu,“ směje se předsedkyně zahrádkářů Ivana Hasalová.

Zahrádkáři vybudovali nový most k Salaši

Starý most přes Kelčský potok byl každým rokem nebezpečnější, a tak se ho zahrádkáři rozhodli opravit nebo spíš z gruntu vyměnit. A protože jsou šikovní, neobjednávali žádnou firmu, ale spolehli se na své kutilské dovednosti. Obec slíbila vše zaplatit, takže stačilo jen objednat materiál a pustit se do práce. Na fotkách se můžete přesvědčit, jak jim to šlo a jaký byl výsledek.

ZAHRÁDKÁŘI

Stanování na Skale

SKALÁCI

Zájem o nocleh na Skale byl mimořádný...

Děti se vypravily na stezku s úkoly, aby vysvobodily zakletého prince

Na děti cestou čekalo mnoho nástrah...

...a úkolů, ve kterých musely prokázat své pohádkové znalosti

Soutěže pobavily. Připravila je Klára Kučerová s kamarádkou Veronikou

Po splnění úkolů se děti vydaly do bažiny přichystat lektvar, díky kterému se jim podařilo vysvobodit prince zakletého v hada

Hodový pohár

HASIČI

Na Hodový pohár přijelo 20 družstev z celého okolí

Michal Tesař a další naši hasiči dohlíželi na dodržování pravidel

V kategorii žen zvítězil tým z Čech pod Kosířem

Pohár za první místo v kategorii mužů putoval do Bílovic

Předhodové posezení

Moderátor Honza Chytil s kamarádkou Aničkou Piňosovou

Lojza Svoboda otestoval soutěžní štrůdly i s rodinou

Výsledky soutěže o nejlepší štrůdl (zprava): 1. Jana Stružková, 2. Anička Piňosová ml., 3. Lojza Svoboda

Pak následovala soutěž s názvem Letní příprava na zimní sezónu

ZAHŘÁDKÁŘI

Pohárová soutěž

Kolem 260 dětí přivítala starostka IB

...a za hasiče Milan Burda

Děti se nadšeně pustily do závodů

Diváci si užívali kouzelné pohledy...

...a soutěžící byli v parném dni rádi za osvěžení

Celkové pořadí

MLADŠÍ ŽÁCI

1. Domamyslice
2. Bílovice A
3. Soběsuky A

STARŠÍ ŽÁCI

1. Kobeřice A
2. Sychotín B
3. Bílovice A

DOROST

1. Senetářov
2. Kobeřice
3. Mostkovice

HASIČI

SKALÁCI

Ukončení sezóny na Skale

Skaláci jsou připraveni „za barem“ na první hosty

Povídalo se s vědomím, že to bude na nějakou dobu zase naposled.
Na fotce manželé Drábkovi a Začalovi, paní Valentová a paní Daňková

Peklo se prasátko i tradiční makrely...

...a k dobré pohodě hrál harmonikář

Mikuláš přišel do Vranovic...

Na návštěvě
u Barunky a Aničky
Piňosových

Mikuláš se svou
družinou u Dana
a Terezky Friedlových

Skupinové foto
u stroměčku

...i do Kelčic

Foto: Erik Dreksler

Instalace vánočního stromu

Vánoční strom nám letos věnoval Jara Ambroz z Dětkovic. Děkujeme!

Celá operace je náročná: od přepravy...

...přes zdobení...

...instalaci světel...

...až po koordinaci při vytváření správné „spirály“ světlek na stromku

Jak každý večer vidíme, dílo se zdařilo

**Navzdory Covidu
nám krásně září
stroměček ve
Vranovicích...**

**...i kaplička
v Kelčicích**

Informace z olomouckého hejtmanství, které se hodí

SČÍTÁNÍ LIDU 2021

Vyplníte formulář on-line, nebo si pozvete domů komisaře?

Takzvané „sčítání lidu, domů a bytů“ neprobíhá jen v Česku, ale ve většině civilizovaných zemí světa. Na českém území proběhlo první sčítání v roce 1869, od roku 1918 se jich uskutečnilo devět. A teď nás čeká desáté.

Tentokrát má každý na výběr – buď vyplní v termínu od 27. března do 9. dubna 2021 on-line dotazník, nebo u něj mezi 17. dubnem a 11. květnem zazvoní sčítací komisař. Vyplnění formuláře by nemělo zabrat více než čtvrt hodiny a půjde to i na mobilu.

„Oproti minulosti odpadnou otázky týkající se vybavenosti domácnosti například koupelnou nebo osobním počítačem, zjednoduší se otázky ohledně velikosti bytu, vzdělání či dojížděky do zaměstnání. Vysoký důraz klademe na bezpečnost a ochranu osobních údajů,“ uvádí Robert Šanda, ředitel Odboru statistik obyvatelstva Českého statistického úřadu (ČSÚ). Za nevyplnění formuláře nebo jeho záměrně chybné vyplnění hrozí pokuta 10 000 korun.

V současné době statistici preferují vyplnění on-line formuláře, seniorům s ním mohou pomoci jejich děti. „Při on-line sčítání se ne nakazíte koronavirem ani chřipkou. Možnost sečíst se z bezpečí domova je hlavní přidanou hodnotou Sčítání 2021,“ dodává předseda ČSÚ Marek Rojčák.

Sčítání lidu je tradiční součástí systému úředních statistik v každé zemi. Ve většině zemí světa se koná pravidelně každých 10 let. Výsledky sčítání umožňují srovnání současného stavu naší země s minulostí i se zbytkem světa. Naprosto zásadní je význam sčítání pro naši budoucnost. Informace zjištěné během sčítání ovlivňují činnost veřejné správy, podnikatelské záměry i směřování výzkumných či vědeckých pracovišť a v konečném důsledku ovlivňují život každého z nás.

Sociální služby v kraji mají nový rozcestník

Hledáte domov pro seniory, odhečovací službu nebo vhodné zařízení na pomoc hendikepovaným? Najdete ho na rozcestníku sociálních služeb, který na podzim spustilo olomoucké hejtmanství.

Nová webová služba propojuje internetové stránky poskytovatelů, filtruje je podle zaměření, druhu i místa působení. Zkrátka dělá všechno proto, aby se návštěvníci rychle zorientovali v širokém spektru sociálních služeb, které kraj nabízí. Informace jsou dostupné na DOMOVYOK.CZ.

„Rozcestník je určen pro veřejnost, tedy pro zájemce o sociální službu a jejich rodiny, terénní pracovníky nebo případně i pro

uchazeče o zaměstnání v sociální oblasti. Jde o praktickou intuitivní platformu, kde se bez problému vyzná i počítačový laik,“ uvedl bývalý hejtmán Ladislav Okleštěk.

„Rozcestník splňuje požadavky na přístupnost tak, aby si jej mohl zobrazit opravdu každý – nezávisle na zařízení, které k prohlížení webu využívá, nebo zdravotním handicapu,“ doplnil Pavel Podivínský z krajského odboru sociálních věcí.

AKTUALITY Z KRAJE

Pečovatelská služba má lepší zázemí

Novotou září další objekt v prostoru Centra sociálních služeb v Prostějově v areálu bývalé nemocnice v Lidické ulici. Svoje místo zde má pečovatelská služba, kterou mohou využívat obyvatelé města i okolních obcí. Centrum nabízí v Prostějově ucelenou péči od domova pro seniory, přes odlehčovací službu, až po denní stacionář a chráněné bydlení. Pečovatelská služba je dalším kamínkem do této mozaiky.

Odstartovaly velké stavební projekty

Ředitelství silnic a dálnic pokračuje ve stamilionových investicích do modernizace dopravní sítě v kraji. V září začaly práce na D46 v Prostějově

a modernizace I/55 v Přerově – Předmostí.

Letošek se na D46 ponese v duchu přípravných prací. Naplno se začne stavět příští rok. Modernizace vyjde na zhruba 200 milionů korun a bude zahrnovat položení odbočovací a přípojovací pruhů i konstrukci nového mostu.

Hasiči a záchranáři budou mít v Prostějově novou základnu

Prvními dvěma milióny korun přispěje Olomoucký kraj na plánovanou stavbu nové základny hasičů a záchrané služby v Prostějově. Peníze půjdou konkrétně na pořízení projektové dokumentace. Jde o první krok na dlouhou očekávané cestě, na jejímž konci bude stát moderní areál.

Zpravodaj obce Vranovice–Kelčice

Periodický tisk územního samosprávného celku

Vydavatel: Obec Vranovice–Kelčice, 798 08 Kelčice 31, IČ 00288926

Registrační číslo: MK ČR E 23598

Redakční rada: Irena Blažková, Milan Ošťádal, Lenka Hrudová

Šéfredaktor: Vladislav Sobol

Grafika: layout Robin Caiš, zpracování čísla Vladislav Sobol

Foto: Lenka Hrudová (skoro všechny), Erik Dreksler (Mikuláš) a archiv

Redakce: zpravodajvk@seznam.cz, 725 595 417

Vychází 2-4x ročně v nákladu 250 ks.

Křížovka o ceny

Na dlouhé zimní večery jsme pro vás připravili křížovku, kterou pro naši obec na míru vyrobil Karel Wiedermann z olomouckého křížovkářského kroužku Ječmínek. Pro tři vylosované luštitelé máme připraveny odměny.

AUTOR: -KAWI-	KANADSKÝ HOKEJISTA	1. ČÁST TAJENKY	ROVNÁ PLOCHA	PUČÁKOVIC ŽIRAFA	JIHOASJSKÝ SAVEC		SLABIKA SMICHU	DRUH MINERÁLŮ	ČÁST AUTA	V ESPE RANTU „CHTIVÝ“	DOMÁCKÝ NATÁLIE	ZKRATKA ARMÁDNIHO TĚLOVÝCH. KLUBU		NÁZEV HLÁSKY N	LISTINY		2. ČÁST TAJENKY	ZKR. TISK. AGENTURY STŘEDOAF. REPUBLIKY
OBRAT						HL. MĚSTO KUBY							NÁZEV HLÁSKY L			RUSKÝ SOUHLAS		
ČINIT AROMA- TICKÝM						UKAZOVACÍ ZÁJMENO							CHOROBA			MEČENÍ		
SNĚHOVÝ PROUD							DROBNÁ ULITA							NĚMECKÉ MĚSTO				
PATŘÍČÍ ANĚ						ČÁST OBLIČEJE						DRUH ČEPCE						
ROSTLINA KALABA					SLOVENSKÝ JHLINA*						HISTORICKÉ ÚZEMÍ NA SLONESKU							NEROZ- HODNÝ VÝSLEDEK
ZKRATKA STÁTNÍ VÝROBNY AUTODILŮ				ANGLICKÝ SPISOVATEL						UTEČENEC								
SPZ KARVINĚ			RODOVÉ SVAZY						ČÁST SRDCE								CITOSLOVCE SMICHU	
ANGLUCKÝ „ISLAND“			NĚMECKÉ SÍDLO						PLOŠKA VÝBRUSU DRAHOKAMU								DOMÁCKÝ TOMÁŠ	
								ŘADA VOZIDEL									TVAR	
	NACHÝLENÍ (KNIŽNĚ)						BLŮŽA							ČÁST SAO PAULA				
	INICIÁLY KRATINY						KŮLY ZARAŽENÉ DO ZEMĚ							ODPOČINEK (SLANG)				
POKÁRÁNÍ						GLAZURY							HLUK					
						EROZNÍ PLOŠINA							FRANCOUZ DRAMATIK					
STARĚC					ŽENSKÉ JMÉNO							AMERICKÝ ZPĚVÁK						
	ZNAČKA INDIA				DOMÁCKÝ PAMELA							NEPLAT- NOST						
	ZKR. OKRES- NÍHO MUZEA				BASKICKÁ HRA					OPAK DOLŮ								RUSKÁ ŘEKA
					INDONÉSKÝ OSTROV					OKAMŽIK								
ZNAČKA NAŠICH LETADEL			NÁS FOTBALISTA							ISLÁMSKÁ HYPOTÉKA								
			SLOVENSKÝ „DÍLEK“							HUDEBNÍ SOUBOR								
VČELAŘSKÁ ZAŘÍZENÍ NA VYBÍ- RÁNÍ MEDU									ZÁVĚS (ZASTÁRALE)								PRIMÁT	
	KRAJNÍ MEZE							PODNIK V PŘÍBRAMI									FILMOVÍ PRACOVNÍCI	
	KÓD LETIŠTĚ KOUVOLA							LISTOVÉ ZELENINY									SEDLČÁN- SKÝ PODNIK	
PROSTOR URČENÝ K VYUČOVÁNÍ							JEŠTĚ JEDNOU										INDICKÁ BOHYNĚ	
							TÝKAJÍCÍ SE METALU							ROSTLINA DOSNA				
SÍDLO V NIGERU					ARGENTIN. PROZAIK									DRUH HVĚZDY				
					DOSTŘEL ZBRANĚ								TÉMA					
DOMÁCKÝ IZÁK					VÝSTŘIH							ČÁST ŠA- CHOVNICE					ANÝZOVÝ LIKÉR	JIHNOUTI
					ČÁST KOVADLUNY HYDR. LISU							3. ČÁST TAJENKY						
	ZKRATKA KNIŽNÍHO KLUBU				ČESKÝ BÁSNÍK					KONČIT								
	TUMÁŠ				ISLÁMSKÝ KLÁŠTER					INDONÉSKÁ J. OBJEMU								
PÍSMENO ŘECKÉ ABECEDY			NÁZEV PLANETKY							ČESKÝ SPISOVATEL							POBÍDKA KE SKOKU	
			DOMÁCKÝ FRANTIŠEK							TERÉNNÍ BĚH							SÍDLO KRÁLE	
DRUH NEROSTŮ									PODNIK V TRUTNOVĚ						JEDEN ZE SMYSLŮ			
									NÁZEV PLANETKY						CITOSLOVCE ODPORU			
	ZNAČKA PRO KILOMETR		GHANSKÉ SÍDLO					VOJENSKÁ PRODEJNA						BRATŘI (ŘÍDCE)				
			OSOBNÍ ZÁJMENO					NÁZEV HLÁSKY R						POLNÍ MÍRA				
ČINIT						PRÁVO VZNAŠET ODPOR					MOHUTNÝ JEŠTĚR							POMŮCKY:
NÁS BAJNÝ KNIŽE						ŘECKÝ BŮH VÁLKY					SLOVENSKÝ JR*				ŘÍMSKÝCH SOT			AAM, ABOSO, ACAP, AVIDA, BRETT, LOMBOK, MESETA, NULITA, PARÍ, RIBAT, SARTRE, ŠABOTA, UTI, ZALAPSKI,

Tajenku pošlete do konce února 2021 na e-mail zpravodajvk@seznam.cz, případně vhodte do schránky **obecního úřadu**. Tajenka z minulého čísla: **NOVÉ WORKOUTOVÉ HŘIŠTĚ JE U SALAŠE. Odměny získávají:** Simona Neckařová, Olga Pytlíková a zatím neznámý autor s e-mailem „zlatopoklad“

**Vzpomínka na ukončení
sezóny na Skale.
Už se těšíme na jaro!**